

குருதிமலர்

கலை இலக்கிய மாத இதழ்

சா. ரமணி உடன்து

சுருதிமலர்

“குருதிமலர்”

மீட்டர் குருதி

சா. ரமணி

1984

வைகாசி இதழ்

மலர் ஒன்று

விலை 2-50

கவியரசுக்கு

இம்மலர்

சமர்ப்பணம்

இவ்வுலகில் உங்களையும் என்னையும் மட்டுமல்லாது எத்தனையோ ஆயிரம் ஆத்துமாக்களின் உள்ளங்களை கொள்ளை கொண்ட கவியரசு கண்ணதாசன் அவர்கள் எம்மைவிட்டு எங்கோபோய் மறைந்து கொண்டார்.

இரவல் தந்தவன் கேட்கின்றான் அதை
இல்லை யென்றால் அவன் விடுவானா

பாலும் பழமும் 'என்ற படத்தில் இப்படி எழுதிய கவிஞர் வசந்தமாளிகையில் எழுதியிருப்பதைப் பாருங்களேன். "எழுதுங்கள் என் கல்லறையில் இவன் இரக்கமில்லாதவன் என்று - பாடுங்கள் என் கல்லறையில் இவன் பைத்தியக்காரனென்று" இது போன்ற இவரின் பல கவிதைகள் எமது நெஞ்சத்தை உருக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது. இவரின் படைப்புகளை சுட்ச் சுட்ட அள்ளித் தரும் தமிழக வானதி பதிப்பகத்தை யாரும் மறந்து விடவும் முடியாது. எனக்கு விபரம் தெரிந்த நாளிமுதல் கவியரசின் படைப்புகளையே படிப்பது மட்டுமல்லாது அவரையே 'குரு'வாக மதித்து அதன்பால் வெற்றிகள் பல கண்டுள்ளேன் — மலையகத்தில் மாத இதழாக வெளி வரும் 'குருதி மலர்' அவருக்கு சமர்ப்பணம்.

கடிதம் :- ஐயா மேற்படி 11-3-84 ந்திகதி வீர கேசரி பத்திரிகையில் இடம் பெற்ற இலக்கியச் செய்தியைக் கண்ணுற்றேன். அதில் பிரசுரமாகியிருந்ததன் படியே எனக்கொரு “குருதி மலர்” சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்குமாறு மிகவும் பணிவன் புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கே. இராச நாயகம்
5ம் வட்டாரம்
மல்லிகைத் தீவு
கிளீவெட்டி.

பதில் :- தங்களின் முகவரிக்கு “குருதி மலர்” இதழ் ஒன்றை இலவசமாக அனுப்பியுள்ளேன் நேயரே - பெற்றுக் கொண்டதும் தங்களின் கருத்துக்களை எழுதி அனுப்பும்படி வேண்டுகிறேன்.

கடிதம் :- ஆசிரியர் அவர்கட்கு !
இக்கடிதத்துடன் எனது சொந்தப்படைப்பான “என்றும் வாழும் தமிழ்” என்ற தலைப்பில் கவி ஒன்று அனுப்புகிறேன் தயவுடன் ஏற்று பிழையிருப்பின் திருத்தி பிரசுரிக்கவும் நான் ஒரு வளரும் “கவிஞன்”

கன்னியா N சரோஜா
“தமிழ்ச் செல்வி”

பதில் :- அடுத்த இதழில் தங்களின் கவிதையை பிரசுரிக்க ஏற்பாடுகள் செய்கிறேன்.

கடிதம் :- ஐயா, நான் ஒரு மருத்துவ பீட மாணவன் கொழும்பு பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கத்தின் மலரிலும் “இளந்தென்றல் மருத்துவபீட இந்து மன்றத்தின் (நவராத்திரிவிழா மலர்) இதழிலும் எனது கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளன அண்மையில் (இந்தியாவின்) சுகந்தம் என்ற பத்திரிகை எனது இரு கவிதைகளை பிரசுரித்திருந்தது தங்களின் பத்திரிகையில் ஆக்க பூர்வமான வகையில் ஆர்வம் கொண்ட எனது மருத்துவ பீட நண்பர்களுக்கும் விருப்பம் உள்ளது. தயவு செய்து மேலும் விபரம் தரவும்.

ஆ. இராமநாதன்
9, மிலாகிரி அவனிய
கொழும்பு - 4

பதில் :- தங்களையும் தங்களின் நண்பர்களையும் விரைவில் சந்திப்பதற்கான ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டுள்ளேன். அதற்கான திகதியை விரைவில் தருகிறேன் படைப்புகள் கைவசம் இருப்பின் அனுப்பிவைக்கவும்.

பி பூமிநாதன்
வசாவிளான்

குருதி மலரின் நோக்கம் என்ன ?

மலையகத்தில் கலைஞர்களை வளர்ப்பதும் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு குரல் கொடுப்பதுமாகும்.

✽ ✽ ✽

ரவிப்பிரியா
கண்டி

1980-81ம் ஆண்டுகளில் வெளிவந்த “குருதி மலர்” திடிருன நின்றதின் காரணம் என்ன ?

நாட்டின் பதட்ட நிலையும் பத்திரிகைகளை வெளி இடங்களுக்கு எடுத்துச் செல்ல முடியாததும் தான்.

✽ ✽ ✽

ஏ ஆறுமுகம்
மஹரகம்

அரசியல் கட்டுரைகள் எழுதி அனுப்பினால் பிரசுரிப்பீர்களா ?

ஏன் சார் ! இத்தனை அவசரம் சற்று பொருத்துப் பார்க்கலாம்.

✽ ✽ ✽

பி. ஆனந்தராஜ்
முதூர்

வீரகேசரி இலக்கியச் செய்தியில் குருதி மலரைப் பற்றிய விபரம் அறிந்தேன் குருதி மலர் எமது பகுதியிலும் விற்பனையாகுமா?

நிச்சயமாக தங்களின் பகுதியிலும் விற்பனையாக வசதிகள் செய்யப் பட்டுள்ளது.

பாக்கியராஜ்
கம்பொல
தங்களின் மலருக்கு நானும் எழுதலாமா சார் ?
தயக்கம் ஏன் ?

எழுதி அனுப்பி விட்டால் போகுது.

✽ ✽ ✽

எஸ். வசந்தி
பண்டாரவளை

அண்மையில் மலையகத்தில் நடந்த வேலைநிறுத்த போராட்டம் பற்றி உங்கள் கருத்து.

போராட்டம் நல்லாத்தானிருந்தது. கட்சி வேறுபாடுகள்தான் வேதனையைத் தந்தது.

✽ ✽ ✽

காந்திபன்
விந்துல்ல

பத்திரிகைத் துறையில் எப்படி சார் உங்களுக்கு இப்படியான ஆர்வம் வந்தது?

கலைப் பசியால் உண்டாகும்பைத் தியங்கள் ஐயா நீங்கள் நினைப்பது போல் ஆர்வம் ஒன்றுமில்லை.

✽ ✽ ✽

B. சசிதரன்
B சசிக்குமர்
B. ஸுதரன்
தங்கமலை
அப்புத்தளை

குருதி மலர் என்பதின் கருத்து என்னவோ ?

உழைக்கும் வர்க்கத்தின் உடலில் வழிந்தோடும் வியர்வைத் துளிகளின் அடித்தளம் செங்குருதியின் இருப்பிடம். வங்கிருந்து இதழாக மலர்ந்திருந்த ரூப்பது “குருதி மலர்”.

அப்பாவி கள்

முல்லைவேந்தன்

கவ்வாத்து மலையிலிருந்து களைப்புடன் வீட்டிற்கு வந்த மாடசாமிக்கு, வீட்டில் ஓர் அதிர்ச்சி காத்திருந்தது! ஆம்! அவனுடைய மனைவி மாரியாய், திடீரென்று ஏற்பட்ட காய்ச்சலினால் இருளடைந்த ஒரு மூலையில், கிழிந்த ஒரு பாய்த்துண்டில் துவண்டு கிடந்தாள். அவனுடைய ஐந்து பிள்ளைகளும் தாயை சூழ்ந்து கொண்டிருந்தன. அடுத்த வீட்டு அழகம்மா கிழவி எதையோ தலைக்குத் தேய்த்துக் கொண்டிருந்தாள் மாரியாயின் நெற்றியைத் தொட்டுப்பார்த்த மாடசாமி மறு நிமிடமே தோட்டத்து டாக்டரிடம் ஓடினான்.

சாப்பிட்டுவிட்டு ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டிருந்த டாக்டரை சந்திக்கும் வாய்ப்புகூட மாடசாமிக்குக் கிடைக்கவில்லை! டாக்டரின் மனைவி அந்த வாய்ப்பை அவனுக்கு ஏற்படுத்தி கொடுக்கவில்லை. சாயந்திரம் வருவதாக டாக்டர் தன் மனைவி மூலம் மாடசாமிக்கு அறிவித்து விட்டார் மாடசாமிக்கு, என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை கடவுளே இதுவும் உன் சோதனையா? என முணுமுணுத்துக்கொண்டு வீட்டுக்கு ஓட்டமும், நடையுமாகச்சென்றான். அங்கு கூடியிருந்த பலரும், பலவிதமாக கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மாரியாயை, அரச மரத்தடியில் வாழும் பேய் பயங்காட்டியுள்ளதாயும், தூக்குப்போட்டு இறந்த கண்ணப்பன் பயங்காட்டியுள்ளதாகவும் பேச்சுக்கள் அடிப்பட்டன மாடசாமிக்கோ வானும், பூமியும் ஒன்றாக சுற்றுவதுப் போன்ற உணர்வு தோட்டத்தில் டாக்டர் ஐயா இருக்குமபோது நமக்கென்ன பயம்? என்று தனக்கே ஆறுதல் கூறிக் கொண்டான். அந்த ஏழைத்தொழிலாளி. சாயந்திரம் லயத்து ரோட்டில் ஒரு மோட்டார் சைக்கிள் வந்துகொண்டிருந்தது அது டாக்டர் ஐயாவுடையதுதான் என்று நினைத்த மாடசாமி எதிர் கொண்டு அழைக்க ஓடினான்.

காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள் என்பது போல சந்தர்ப்பத்தையப் பயன்படுத்த விரும்பிய டாக்டர் ஐயா, “மாடசாமி எனக்கு அவசரமாக இருநூறு ரூபா தேவைப்படுது நீ மரக்கறி வித்ததாக கேள்வி” என்று முடிக்குமுன் “அதுக்கென்ன தாரேனுங்க” என கூறினான் மாடசாமி எப்படியும் டாக்டரையா நல்ல மருந்து கொடுத்து தனது மனைவியை காப்பாற்றி விடுவார் என்ற பூரண நம்பிக்கை அவனுக்கு.

நோயாளியைப் பட்டும் படாமலும் பார்த்த டாக்டர், “மாடசாமி இந்த வியாதிக்கு தோட்டத்தில் மருந்து கிடையாது. கவர்ன்மென்ட்

ஆகபத்திரிக்கு ரெக்மெண்ட் பண்ணறேன். துரைக்கும் நல்ல காயிதம் தானே, பங்களாவுக்கு வா” என்று போய்விட்டார். டாக்டரை சந்தோஷப்படுத்துவதற்காக அவர் கேட்ட பணத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு பங்களாவை நோக்கி ஓடினான். மாடசாமி மரியாதையாக இரண்டு கைகளாலும் நீட்டிய பணத்தை அசட்டுச் சிரிப்புடன் பெற்றுக்கொண்ட டாக்டர் ஏதோ ஒரு துண்டை அவன் கையில் கொடுத்தார்.

டாக்டர் கொடுத்த அந்தகாகிதத்துண்டுடன் துரையைச் சந்திக்க கிளம்பினான் மாடசாமி, துரை தன்னுடைய “ஜீப்” கொழும்புக்கு போய் விட்டதாகவும், அது வரும்வரை காத்திருக்கும்படியும் கூறி விட்டார். பாவம் மாடசாமி இரவு பத்துமணிவரையும் கால் கடுக்க நின்று விட்டு ஏமாற்றத்துடன் வீடு திரும்பினான். ஆம் கடைசிவரை “ஜீப்” வரவேயில்லை மறுநாட்காலையில் ஆபீஸ்சிற்கு ஓடினான். அங்கு “ஜீப்” நின்று கொண்டிருந்தது. அதனுள் இருந்த துரையின் “அல்சேசன்” நாய் மாடசாமியைப் பார்த்து சிரிப்பதுபோல் அவனுக்குத் தோன்றியது.

இலவசமாக சாப்பிட்டு வளர்ந்த தனது தொந்தியை, சுமக்கமுடியாமல், உப்பிய கன்னங்களுடனும். “ஜங்கி” காற்சட்டையுடனும் பவனி வந்தார் துரை. “மாடசாமி” நம்ம நாய்க்கு மிச்சம் வருத்தம். மிருக வைத்திய சாலைக்குப் போய் வாரது” என்று சொல்லிவிட்டு ஒரே பாய்ச்சலில் ஜீப்பினுள் உட்கார்ந்தார் துரை. நாய் மாடசாமியை ஏளனமாக பார்த்துக் கொண்டே சென்று கொண்டிருந்தது.

மீண்டும் வீட்டைநோக்கிப்போனான் மாடசாமி அங்கே அவன் கண்ட காட்சி! ஐயோ பாவம்! மாரியாய் இந்த போராட்ட உலகத்திலிருந்தே விடைபெற்றுக் கொண்டாள் லயமே அமனித்துமளியானது. மாடசாமியோ அடியற்ற மாம்போலக் காட்சியளித்தான். தனது ஐந்து பிள்ளைகளும் அநாதைகளாக அவன் முன் நின்று தன்பிஞ்சு உள்ளங்களில் தோன்றும் எண்ணங்களை கூற முடியாமல் கதறினர்.

தங்கள் கடமையை முடிப்பதற்காக அங்கு வந்து சேர்ந்த தோட்டத்துரையும், டாக்டரும் சேர்ந்து கதைத்து எழுதிய அத்தாட்சிப் பத்திரம் “டபல் நிம்மோனியாவால் ஏற்பட்ட மரணம்” என கூறிற்று அட்டா நேரத்துடன் சிகிச்சை அளித்திருந்தால் உயிரைக்காப்பாற்றியிருக்கலாம் என்று டாக்டரின் மனசாட்சி அவரைக்குத்தி கூறியது. துரையோ முதலைக் கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டிருந்தார். தன்னுடைய ஜீப்பில் தொழிலாளியை ஏற்றுவது அநாகரிகம், அசிங்கம் என்று நினைத்து திட்டம் போட்டு அதில் வெற்றியும் கண்டுவிட்டார் துரை என்பதை பாவம், பரம்பரையாக தங்களின் உடல், ஆவி அத்தனையும் தேயிலைச் செடிகளுக்கே அர்ப்பணித்துவரும் அந்த ஏழைத்தொழிலாளர் வர்க்கம் எங்கே அறியப்போகிறது. துரை என்ற போர்வையில் வாழும் கொடியமிருகங்களை காண விரும்பாத மாரியாயின் உயிரற்ற உடல் கிழிசலான பாய்த் துண்டில் நிம்மதியாக கிடந்தது.

(யாவும் கற்பனை)

சினிமா.....

உங்களுக்கு தெரியுமா ?

‘முந்தானை முடிச்சு’ படத் தில வரும் ‘‘கண்ணத் தெறக்க ணும் சாமி’’ என்ற பாடலுக்கு இடையே வரும் ஆண் குரல் யாரு டையது தெரியுமா? சொன்னால், நம்பமாட்டீர்கள். இயக்குனர் கே. பாகியராஜுனுடையதுதான்.

அட அப்படியா!

● ● ●
வனிதா வாங்கிய
வா ங் கு!

நான் போனவாரம் திருவனந்த புரத்தில் ‘‘ஒரு சுமங்கலியோ எதா’’ மலையாளப் படஷூட் டிங்ல கலந்தாக்கிட்டு நடிச்சேன். இது தமிழில் வந்த ‘தீர்ப்புகள் திருத்தப்படலாம்’ படபதான். அந்தப்படத்துல நடிச்ச அதே கேரக்டர் மலையாளத்துல எனக்கு அந்தப்படத்துல ஸ்டண்ட் மாஸ்டர் தியாகராஜன். அவருடைய அளிஸ்டெண்ட்டும் நானும் ‘கராத்தே’ சண்டை போடுகிற மாதிரி வரும் காட்சியில, நாங்க இரண்டு பேரும் சண்டை போட்டோம் திடீரென அவரு கொடுத்த ஒரு அடி மிஸ்ஆகி என் மூக்கில் பலமாக பட்டுடுச்சி இரத்தம் கொட்டுச்சி, மூர்ச்சையாகி கீழே விழுந்துட்டேன். உடனே என்னைத் தூக்கி, படுக்க வைத்து சிகிச்சை அளிச்சிருக்காங்க. எழுந்து பார்த்தப்போ ஷூட்டிங்கை கேன்சல்

பண்றதுங்கிற முடிவுக்கு வந்துட்டாங்க உடனே நான் கேன்சல் செய்ய வேண்டாம்னு சொல்லி, ஷூட்டிங்கை தொடர்ந்து நடத்தி படத்தை முடிச்சுக் கொடுத்து விட்டு வந்தேன். புரொட்யூசருக்கு நன்மை செஞ்ச திருப்தி மட்டுமில்ல மறுபடியும் திருவனந்தபுரம் போக கால்ஷீட் இடம் தரவியேங்கறதும் கூட காரணம்.

அன்பைப் பற்றி

‘அன்ப’ இது ஒரு அழகிய மலர் மென்மையானது; அழகானது, புனிதமானது இறைவனுக்கு சமர்ப்பிக்கும் அந்த மலருக்கே இணையானது.

□ □

ஆத்மார்த்தமான அன்பை ஒருவருக்கொருவர் பகிர்ந்து கொள்ளும் போதுதான் தூய அம்மூன்றெழுத்தின் தத்துவமே சுய ரூபம் பெருகிறது

□ □

அன்புதான் பிரணவத்தின் ரூபம் அதுவே ஆத்மாவின் ராகம், இதயத்தில் என்றும் இசைத்திடும் நாதம்

□ □

சமூகத்தின் மத்தியில் அன்பு இரண்டு விதம். ஒன்று ஆள விரும்புகின்ற அன்பு, ஒன்று ஆட்படுகின்ற அன்பு. முன்னையது ஆணவம் பொதிந்தது, பின்னையது தியாகம் நிறைந்தது

தொகுப்பு

சந்தன குமாரி, கந்தையா

வாழ்த்துச்

செய்தி

மலையக மக்கள் வரலாறு காணாத சோதனைகளை எதிர்நோக்குகின்ற இந்த காலக்கட்டத்தில், அவர்களுக்கே உரித்தான கலை, கலாச்சார, கவிதை, இலக்கிய பாரம்பரியத்தை மெருகூட்டும் நோக்கத்தோடும் மலையக மக்களின் குரலை திக்கெட்டும் பரவச் செய்யும் நோக்கத்தோடும், மலையகத்தின் எழில் நகரமான நுவரெலியாவைத் தழுவி நிற்கின்ற இராகலையில் ‘‘குருதி மலர்’’ அரும்பு தோன்றியிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியும் பெருமிதமும் அடைகிறேன்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாரிசாக நிற்கும் இளம் நெஞ்சங்கள் ஆங்காங்கே இது போன்ற அரிய பெரிய சேவைகளில் தம்மை அர்ப்பணிக்கின்ற முன்மாதிரியை நாம் மனதார வரவேற்கின்றோம். பல காட்டாறுகளைக் கடக்க வேண்டிய இலக்கியத் துறையை துணிவோடு மேற்கொண்டுள்ள ஆசிரியர் ‘‘வுட்சைட் கருணாநிதி’’யின் இந்தக் கன்னி முயற்சி பெரும் மறுமலர்ச்சியை மலையகத்திற்கு கொண்டுவர வேண்டும் என்பது எமது அவா. அதன் மூலமாக மலையக மக்களின் முறுக்கேறிய கரத்தை மேலும் வலிவு படுத்த வேண்டும் என்று விரும்புவதோடு இம்முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ள ஆசிரியருக்கும், அவருக்கு உறுதுணையாக செயற்படுகின்ற ஏனைய எழுத்தாளர்களுக்கும் அவர்களது முயற்சி பல வெற்றிகளைத் தாங்கி வரவேண்டும். ‘‘குருதி மலர்’’ பூத்துக் குலுங்கி மலையகம் எங்கும் நறுமணம் பரப்ப வேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன்.

எம். எஸ். செல்லச்சாமி

பொதுக்காரியதரிசி

(இ. தொ. கா)

டாக்டரைக் கேளுங்கள் !

மாரடைப்பும் மரணமும்

டாக்டர் ரெக்ஸ் எழுதிய “மாரடைப்பு நோய் வராமல் தடுப்பது எப்படி?” என்ற புத்தகத்துக்கு தமிழக அரசின் பரிசு கிடைத்திருக்கிறது. இந்தப் பரிசுப்பணத்தை தமிழக முதல்வர் எம். ஜி. ஆரிடமிருந்து டாக்டர் ரெக்ஸ் பெற்றுக்கொண்டார்.

முன்னாள் ஷெரீப்பான ரெக்ஸ் மருத்துவ துறையில் பல ஆராய்ச்சிகள் செய்து புத்தகங்கள் எழுதி வருகிறார் அவர் தரும் தகவல்

மாரடைப்பு நோயாளிக்கு உரிய சிகிச்சை என்ன என்பதனை நாம் சிந்திக்கும் போது, “மறக்க முடியாத இரண்டு உண்மைகளை நம் மனதிலே நிறுத்த வேண்டும்.

முதலாவதாக, மாரடைப்பு நோயாளியைக் கவனிக்கின்ற அடிப்படைப் பொறுப்பும், கடமையும் மருத்துவரைச் சேர்ந்ததே!

இரண்டாவதாக, மாரடைப்பு நோய் ஏற்பட்டுச் சில மாதங்கள் கழிந்த பின்னர், நோயாளியைக் கவனிக்கின்ற பொறுப்பு நோயாளிக்கே உரியதாகும்.

மாரடைப்பு ஏற்பட்ட நோயாளி, பொதுவாக, மிக ஆபத்தான கட்டத்திலும் தான் இனி உயிர் வாழ முடியுமா? என்ற அச்சத்திலும் மாரடைப்பு ஏற்பட்டவுடன் இருப்பது இயற்கை!

நோயாளி, மாரடைப்பு ஏற்பட்ட உடனே, தாங்க முடியாத நெஞ்சு வலியால், துடிதுடித்துக் கொண்டு இருப்பார்.

கூடவே, இந்த நெஞ்சுவலியால், அதிர்ச்சி நிலைக்கு ஆளாகி, உடம்பெல்லாம் வியர்வையால் நனைய, உடல் சில்லிட்டு, இரத்த அழுத்தம் கீழே இறங்கி, நாடித் தளர்ந்து, படபடப்போடும், ஆதங்கத்தோடும், பீதியோடும் இருப்பார்!

மாரடைப்பு நோய் ஒரு வருக்கு ஏற்பட்டால், உடனடியாக நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்?

வலி தோன்றிய உடனேயே, எந்தவிதக் கால தாமதமும் இன்றி, சிகிச்சைக்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுவது இன்றியமையாததாகும்.

ஒரு மணித்துளிகூடக் காலம் தாழ்த்தக் கூடாது. காலத்தின்

புதுக்கவிதை

மகாத்மா வராதே

ஆமாம்

மகாத்மா

நீ மட்டும் இன்று

மாணவனானால்

உன்னைச் சுட்டுக்

கொன்றிருக்க மாட்டார்கள்

புத்தகங்களைத்

தூக்கச் சொல்லியே

கொன்றிருப்பார்கள்.

உதயா

அருமையை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டிய தருணம் இது.

நோயாளி இருக்கின்ற இடத்திற்கே தகுந்த மருத்துவரை அழைத்து வந்து சிகிச்சை அளிக்க வேண்டும். ஏனெனில், நோயாளி கொஞ்சம் கூட உடல் அசைவு கொள்வது கூடாது; அவ்வாறு செய்வது பேராபத்தை உண்டாக்கலாம்.

நோயாளிக்கு மாரடைப்பு ஏற்பட்ட அந்தநேரத்தில், போதுமான உடல், மன ஓய்வு தேவை, நோயாளியின் நலனில் உண்மையான அக்கறை கொண்டோர், இந்த ஆபத்தான கட்டத்தில், நோயாளியிடம் பதட்டத்தைக் காட்டக் கூடாது. நோயாளியோடு ஓயாமல் பேசுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும் ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசாதிருத்தல் நலம்.

நோயாளியின் பொது நல உடல்நிலை, தகுதியான நிலையில் இருந்தால், நோயாளியை உடனடியாக மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்க வேண்டும். மருத்துவ மனையில் மாரடைப்பு நோய்க்குத் தீவிர சிகிச்சை அளிக்கும் மாரடைப்பு நோய் தீவிர சிறப்புச் சிகிச்சைப் பகுதியில் நோயாளியை அனுமதிப்பது சாலச் சிறந்ததாகும்.

நோயாளியை மருத்துவ மனையில், சேர்த்த உடனேயே, மருத்துவர்கள், ஒரு கணம்கூடத் தாமதிக்காமல், நோயாளியின் நெஞ்சுவலியை போக்க, “மார்பின் ஹைட்ரோ குளோரைடு” அல்லது “பெத்தடின ஹைட்ரோ குளோரைடு” என்னும் மருந்தினை, ஊசி மூலம், உடனடியாகச் செலுத்துவார்கள்.

தேவைப்பட்டால் நோயாளிக்கு பிராணவாயு செலுத்துவார்கள்.

இரத்த அழுத்தம் குறைந்திருந்தால் “மெபண்டின் ஹைட்ரோ

ரோ குளோரைடு மருந்தினை ஊசி மூலம் செலுத்துவார்கள் அத்தோடு, குளோகோஸ் — உப்புக் கலவையும் நரம்பில் “டிரிப்” முறையில் செலுத்தும் அவசியமும் நேரலாம்.

நோயாளியை அனுமதித்த உடனேயே, பரிசோதனையைத் தொடர்ந்து சில மணி நேரங்களுக்கு இடை விடாது செய்வார்கள். இ. சி. ஜி. என்னும் வரை கோட்டுப் படம்மூலம் நோயாளிக்கு மாரடைப்பு ஏற்பட்டிருக்கின்றதா? இதயத்தில் எந்தப் பகுதியில் எந்த அளவில் அது ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதனை மருத்துவ நிபுணர்கள் கண்டறிவார்கள்.

மாரடைப்பு நோயாளிக்கு மாரடைப்பு வந்த பின்னர் உள்ள 72 மணி நேரங்களே ஆபத்தான கால கட்டமாகும். மாரடைப்பு அதிகப்படுவதற்கும் மீண்டும் புதிதாக அது வருவதற்கும் உரிய நேரம் இது. இந்தக் கால கட்டத்தை நோயாளி ஒருவாறு தாண்டிவிட்டால், ஆபத்தான காலவரையைத் தாண்டியதாகக் கருதலாம். மாரடைப்பு நோயாளிக்கு சிகிச்சை அளிக்கும் போது இந்தக் கருத்தினை மனதிலே, இருத்திக் கொள்வது மிக மிக இன்றியமையாததாகும். எந்த வித சிகிச்சை தேவை?

மாரடைப்பு நோயாளிக்கு வீட்டிலே வைத்துச் சிகிச்சை அளிப்பதா? அல்லது.

மருத்துவமனையிலே நோயாளியை அனுமதித்துச் சிகிச்சை வழங்குவதா அல்லது,

மாரடைப்பு நோய் தீவிர சிகிச்சைப் பகுதியில் சேர்த்துச் சிகிச்சை அளிப்பதா?

நோயாளியின் உடல் நிலையைப் பரிசோதித்து, இந்த மூன்று சிகிச்சை முறைகளில் எதைத்

தேர்ந்தெடுப்பது என்பதை மருத் துவரே முடிவு செய்யவேண்டும்.

இப்போதெல்லாம், நோயாளியை மாரடைப்பு நோய் தீவிர சிகிச்சைப் பகுதியில் வைத்து சிகிச்சை அளிப்பதே சாலச்சிறந்த முறையாகும் என்று கருதப்படுகின்றது.

மாரடைப்பு நோயாளியைத் தீவிர சிகிச்சைப் பகுதியில் அனுமதித்த உடனேயே, மருத்துவர்கள், செவிலியர்கள்; நோயாளியின் நாடித்துடிப்பு, இரத்த அழுத்தம் ஆகியனவற்றை மணிக் கொரு முறை கண்காணித்து வருவார்கள்.

மாரடைப்பு நோயில், நோயாளிக்கு மரணம் ஏற்படுவதற்கு முன்னராகத் தோன்றுகின்ற இதயத்துடிப்பில் ஒழுங்கின்மை மாரடைப்பு நோயால் ஏற்படுகின்ற ஒரு முக்கியமான, பொதுவான அபாயமாகும் என்று கடந்த பல ஆண்டுகளாகத் தெளிவாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

1960 ஆம் ஆண்டு, மருத்துவ உலகில், புதிதாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட “இடர் எச்சரிக்கை” விடுக்கும் தொடர் இ.சி.ஜி” வாயிலாக மாரடைப்பு நோயில் இதயத்துடிப்பில் ஏற்படும் ஒழுங்கின்மை, மருத்துவ உலகு முன்னர் நினைத்ததைவிட அதிக அளவு இருப்பதாகத் தெரிய வந்தது.

இத்தகைய கண்டுபிடிப்புகள் மாரடைப்பு நோயில் மரணத்தை விளைவிக்கின்ற உண்மை நிலையான காரணங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கும், அபாயம் தருகின்ற இதயத்துடிப்பின் ஒழுங்

கின்மையை ஒழுங்குபடுத்தி இதயத் துடிப்பைப் பழைய ஒழுங்கு நிலைக்குக் கொண்டு வருவது, மாரடைப்பு நோயால் ஏற்படுகின்ற மரண விகிதாச்சாரத்தைப் பெரிதும் குறைக்க வழிகோலின் இத்தகைய மாரடைப்பு நோய் தீவிர சிகிச்சைப் பகுதியின் முக்கிய இலக்கு, மாரடைப்பு காரணமாக இதயம் தீவிரமடைந்து விட்டால் வெளிப்புறமாக, இதயம் இருக்கும் பகுதியின் நெஞ்சுக் கூட்டின் கீழ் இருந்து வயிற்றுப்புறமாக, மார்பினை இன்னொரு கையால், இதயத்தின் தசைகளைப் பிசைந்துவிடும் முறையைச் செய்தல். மின் சக்தியின் மூலமாக இதயத்துடிப்பை ஒழுங்குபடுத்தல் ஆகியனவும், இவற்றிற்குத் தேவை ஏற்பட்ட அந்தநேரத்தில் உடனடியாக இவற்றைச் செய்து உயிரைக் காப்பாற்றுகின்ற நிலையும் ஆகும்.

ஏன் எப்படி ?

விடுகதை எப்படி தோன்றின ?

பண்டைய காலத்தில் ஒரு மன்னனிடம் இருந்து மற்றொரு மன்னனுக்கு செய்தி தெரிவிக்க ஒற்றர்களே பயன்படுத்தப்பட்டனர். இவ்வாறு செய்தி தெரிவிக்கும் ஒற்றர்கள் உணராத வண்ணம் ரகசிய மொழிகளில் மன்னர்கள் தங்களுக்குள் செய்தியை பரிமாறிக்கொள்வது உண்டு இந்த வழக்கமே பின்பு மக்களிடமும் பரவி விடுகதைகளைத் தோற்றுவித்தன.

தேனிலவில்

ஓர்

தேய்பிறை

பஸ் நிலையத்திலிருந்து அந்த வீட்டுக்கு ஏறத்தாழ ஒரு மைல் தூரம் நடந்தே செல்ல வேண்டியிருந்தது. ஏற்ற இறக்கமான ஒற்றையடிப் பாதை. சூட்கேஸையும் தலைசுமையாகக் காத்தப்பன் முன்னே எடுத்துச் செல்ல, சரேஷும் சித்திராவும் அவன் பின்னே நடந்தனர்.

புதுமணத்தம்பதி, நெருக்கம் இன்னும் வலுப்படவில்லை. முதலிரவுக்கு முறு இரவு இன்னும் வந்தபாடிಲ್ಲலை திருமணமான மறுநாள் மாலையே தேனிலவுக்குப் புறப்பட்டாயிற்று !

மகளையும் மாப்பிள்ளையையும் தேனிலவுக்கு ஊட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்றுதான் விரும்பினார் சித்ராவின தந்தை ஆனால், ஊட்டியில் சீசன் உச்ச நிலையை எட்டியிருந்தது. ஹோட்டல்கள் விடுதிகள் எல்லாமே நிரம்பி வழிந்தன. எங்கே ஏற்பாடு செய்வதென்று அவர் குழம்பிக் கொண்டிருந்த போதுதான் சித்ராவின மாமா ஒரு யோசனை கூறினார். அவர் வக்கீல். அவருடைய கட்சிக்காரர் ஐராவதம் லல்டேலே அடுத்தாற்போல், ஒரு சிறிய எஸ்டேட்டுக்கு சொந்தக்காரர் எஸ்டேட்டுக்கு நடுவே அடக்கமான பங்களா மாடியில் எல்லா வசதிகளும் கொண்ட தனி ரூம் அநேகமாகப் பூட்டியே கிடந்தது. சொந்த வீட்டில் இருப்பது போலவே உரிமையுடன் இருந்து கொள்ளலாம்.

சித்ராவின தந்தை இந்த யோசனையை மனதார வரவேற்

எனக்குப்பிடித்த சிறுகதை
க்லென்டெலன் - தியாகராஜ்

றார். மாமா ட்ரங்க் கோலில் ஐராவதத்துடன் தொடர்பு கொண்டு அவருடைய ஒப்புதலையும் பெற்றுவிட்டார். மேட்டுப் பாளையம் வரை ரயிலில் வந்த புதுமணத் தம்பதி லல்டேலேக்கு பஸ்ஸிலேயே சென்றனர். பஸ் நிலையில் அவர்களை வரவேற்க ஐராதம் வர முடியவில்லை. அவசர வேலையாக வெளியூருக்குப் போயிந்தாராம். வீட்டுத்தலைவர் காந்தப்பனிடம் சொல்லி அவர்களை அழைத்து வார ஏற்பாடு செய்திருந்தாள்.

வாயில் வரைக்கும் வந்து அவர்களை வரவேற்றாள் அந்த அம்மான்.

“அவங்களுக்கு கோயம்புத்தூர்ல அவசரமா கவனிக்க வேண்டிய வேலை வந்திடுச்சு. திரும்பி வரதுக்கு ரெண்டு மூனு நாள் பிடிக்கும், அதைப்பத்திப் பாராட்டாதீங்க. இதை உங்க சொந்த வீடாவே நினைச்சு உரியையோட இருந்துக்குங்க” என்றுள் அவள்.

மாமா சொன்னபடியே மாடி அறை எல்லா வசதிகளும்

காதலி : நேற்று நாம் இருவரும் சினிமாவுக்குப் போனதை என் அப்பா பார்த்துவிட்டு என்னைத் திட்டினார் !

காதலன் : என்ன சொன்னார் ?

காதலி : இனிமேல் அந்தமாதிரியான மசாலா படங்களைப் பார்த்து வீண் செலவு பண்ணாமல் காதலிக்கச்சொன்னார்.

கொண்டதாகக் கச்சிதமாயிருந்தது. அந்த ஒரே அறையைத் தவிர மாடியின் மற்ற பகுதிக்கு வானமே கூரையாக அமைந்திருந்தது. அந்தத் திறந்த மாடியில் உட்கார்ந்து கொண்டால், திரும்பின இடமெல்லாம் இயற்கை அன்னையின் எழில் வளம் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்வதாக இருந்தது.

ஐராவதத்தின் மனைவி சாந்தம்மாள் அவர்களை வரவேற்று உபசரித்ததோடு சரி அதன் பிறகு அவளை நேருக்கு நேர் சந்திக்க வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை வீட்டில் வேறு யார் யாரோ இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றியும் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

மாலையில் இருவரும் வெளியே சென்று உலாசமமாக உலாவிவிட்டுத் தபது அறைக்குத் திரும்பிய சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் காத்தப்பன் அவர்களுக்கு டிபன்-காரியரில் சாப்பாடு எடுத்துக் கொண்டு வந்து விட்டான்.

“ஏன்? நாங்களே கீழே வந்து மத்தவங்களோடு உக்காந்து சாப்பிடுகிறோமே!” என்றான் சுரேஷ்.

“உங்களுக்கீரம்ம வேண்டாமனு அம்மாதான் அனுப்பி வச்சாங்க” என்றான் காத்தப்பன்.

சுரேஷின் மனதில் சிறு நெருடல். “ஏன் இப்படி நம்மைப்பிரித்து வைப்பதுபோல”

“ஏன் அப்படி நினைக்கணும்? வீட்டுக்கட்டுப்பாட்டுக்கு நம்மை ஆளாக்காம, சுதந்திரம்! விட்டு வைக்கணும்னு அவங்க நினைச்சிருக்கலாம் இல்லையா?” என்றான் சித்ரா.

மறுநாள் காலையிலும் காத்தப்பனே காப்பிட்ரேயுடன் சுடச் சுட்டிபனும் எடுத்துக் கொண்டு வந்துவிட்டான்.

மனைவி: என்னங்க, நீங்க வெளிநாட்டுக்கு எடுத்துட்டு போய்வந்த சூட்கேஸிலே கரப்பான் பூச்சி இருக்கு.

சுணவன்: அதைக் கொள்ளாதே. உலகம் சுற்றிய முதல் கரப்பான் பூச்சி அடிவாத்தான் இருக்கும்

“அம்மாவல்லாம் டிபன் சாப்பிட்டுட்டாங்களா?” என்று கேட்டான் சுரேஷ்.

“அம்மா காலையில் எழுவும் சாப்பிடற பழக்கம் இல்லங்க. வெறும் காப்பிதான்”

“வீட்டிலே மத்தவங்க?”
“மத்தவங்களோ! ஓ! அவங்க மகளைச் சொல்லுங்களா? அது நேரத்துக்குச் சாப்பிடறதேது? எப்ப கேட்டாலும் ‘பசி இல்லை’ — ஒரு மாசமா இதே பாட்டுத் தான்”

“ஏன் அப்படி?”
“ஐயையோ! அதெல்லாம் கேக்காதங்க. நான் இவ்வளவு தூரம் உங்க கூட்ட பேசினதே கப்பு! அம்மாவுக்குத் தெரிஞ்சா கோவிப்பாங்க!” என்று கூறிவிட்டு புரரப்புடன் கீழே இறங்கிச் சென்று விட்டான்.

“இவன் என்ன, இப்படிப் புதிர் போட்டுவிட்டுப் போறான்?”

“குடும்பம்னு ஆயிரம் ஆயிரம் இருக்கும். அதெல்லாம் நாம கண்டுக்க கூடாது” என்றான் சித்ரா.

இருவரும் கீழே இறங்கி வந்த போது சாந்தம்மாள் அவர்களை எதிர்பார்த்தாள்.

“பக்கத்திலே ஒரு மைல் தூரத்துக்குள்ள அருவிக்கரை இருக்கு ரொம்ப அழகான இடம் காத்தப்பனே உங்ககூட அனுப்பி

வைக்கறேன் இஷ்டம்போல் எவ்வளவு நேரம் வேணுமானாலும் இருந்திட்டு வாங்க” என்றான் அவள்.

அவளுடைய பெண் எங்காவது தென்படுகிறாளா என்று சுற்றுமுற்றும் பார்வையை ஓட்டினான் சித்ரா. எங்குமே தென்படவில்லை.

அந்த அருவிக்கரை உண்மையிலேயே எழில் சாம்ராஜ்யமாகத் திகழ்ந்தது. சுரேஷும் சித்திராவும் நேரம் போவதே தெரியாமல் சிரித்துப் பேசி மகிழ்ந்தவாறு இருந்தனர்.

இருந்தாற்போலிருந்து சுரேஷ் ஒரு பெருமூச்சுடன் கூறினான்: “காந்தப்பன் அவளுடைய பெண்ணைப் பத்திச் சொன்னதிருந்து என் மனசில அதுவே உறுத்திக்கிட்டிருக்கு. அந்தப் பெண் எப்படிப்பட்டவ? சின்னவளா? வயது வந்தவளா? திருமணம் ஆனவளா, ஆகாதவளா? ஒரு மாசமா சரியா சாப்பிடற தில்லைனு சொன்னானே, என்ன காரணம்?”

“இப்படி வேண்டாத கற்பனையெல்லாம் செய்து மனசைக் குழப்பிக்கிட்டிருந்தா நம்ம ஹனிமூன் கொண்டாடறது ஏதோ குற்றம் பண்ணுப்பல இருக்கு”

சித்திராவின் முகம் சின்ன தாய்ப் போயிற்று.

“கோபம் வந்திடுச்சா? இத பாரு! இந்த அருவிக்கரைக்கு வந்திட்டு இந்த இன்பத்தை இழக்கலாமா? சந்தோஷமா சிரிச்சுக் கிட்டு இருக்கணும். தெரிஞ்சுதா? என்று கூறியவாறு அவள் முகத்தைத் தன்பக்கம் திருப்பினான் சுரேஷ்.

பொழுது சாயும் நேரத்துக்குத்தான் இருவரும் வீட்டுக்குத் திரும்பினார்கள். முன்வாசலுக்குச் செல்லும் ஒன்றையடிப்பாதை

வழியே நடந்து வந்து கொண்டிருந்தபோது:

சித்திராதான் முதலில் கவனித்துவிட்டு “சுரேஷின் கவனத்தை அந்தத் திசையில் திருப்பினான்; “அதோ பாருங்க!”

திறந்த மாடிப்பகுதியின் கைப்பிடிச் சுவரருகே நின்றிருந்த அந்தப் பெண்ணுக்கு இருபத்தைத்து வயதுக்குள் இருக்கலாம் உணர்ச்சியற்ற விழிகளால் தூரத்தே வான விளிம்போடு இணைந்திருந்த மலைமுகடுகளையே பார்த்தவாறு நின்றிருந்தாள் அவள் அந்தப் பார்வையில் ஓர் ஏக்கம் இழையோடியிருந்தது.

சட்டென்று அந்தப்பெண்ணுக்கு என்ன உள்ளுணர்வு தோன்றியதோ! அவ்விருவரும் வந்து கொண்டிருந்த பக்கம் திரும்பி பார்த்துவிட்டு ஒருவிதப் பரபரப்புடன் விரைந்து சென்று சில கணங்களுக்குள் மறைந்து விட்டாள்.

“ஐராவதம் தம்பதியின் பெண்ணாகத்தான் இருக்கணும். திருமணம் ஆனவள்தான்னு தெரியுது” என்றான் சித்ரா.

“அவளுக்கு என்ன பிரச்சனையோ புரியலியே!”

இருவரும் வீட்டுக்குள் சென்றனர். சாந்தம்மாள் முகமலர்ச்சியுடன் கொண்டு வந்து கொடுத்த டியைப் பருகியவாறு சித்ரா கேட்டாள்: “உங்க மகளை நீங்க எனக்கு எப்ப அறிமுகம் செய்து வைக்கப்போறீங்க?”

சாந்தம்மாளின் முகத்திலிருந்த சிரிப்பு மறைந்த கிடைப்புத்தோன்றியது. ஆனால் கண நேரத்துக்குள் தன்னைச் சமாளித்துக் கொண்டு கூறினான்: “ஆராமாம்! கல்யாணிகூட உங்க ரெண்டு பேரையும் பாத்தாரொம்ப சந்தோசப்படுவா

இப்பகுளிக்கப் போயிருக்காள்னு நினைக்கறேன். நீங்கத்தான் இன்னும் ஒருவாரம் இருக்கப் போறீங்களே ஒருத்தருக்கொருத்தர் பேசிப்பழக எத்தனையோ சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்குமே!”

மூன்றாம் நாள் காலை, சுரேஷும் சித்ராவும் பஸ்ஸைப் பிடித்து உதக மண்டலத்துக்குச் சென்று அங்கு பார்க்க வேண்டிய இடங்களைக் கவனமாகக் கவனிப்பார் பார்த்தனர்

உதகை ஏரிக்கரை ரெஸ்டாரண்டில் இருவரும் சிற்றுண்டியும் டியும் அருந்திக் கொண்டிருந்த போது

“ஹலோ சுரேஷ்! மேரேஜ் ஆயிடுச்சுன்னு கேள்விப்பட்டேன் ஹனிமூனா” என்று கேட்டுக்கொண்டே சுரேஷின் கல்லூரி நண்பன் குமார், ஒரு நாள் காலியை இழுத்துப் போட்டுக் கொண்டு அவர்களருகே வந்து அமர்ந்தான்.

சித்ராவை அவனுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்துவிட்டு சுரேஷ் வெயிட்டரை கூப்பிட்டு நண்பனுக்கு ஸ்லீட்டு டியும் கொண்டு வரச் சொன்னான்.

எந்த ஹோட்டலே நாம் எடுத்திருக்கே சுரேஷ்? சீஸன் டயத்தில இந்த ஊட்டியில உனக்கு ஹோட்டல் நாம் எப்படிக்கிடைச்சது?” என்று கேட்டான் குமார்

சுரேஷ், நண்பர் ஒருவருடைய எஸ்டேட் பங்களாவில் தங்கியிருப்பதைப் பற்றிக் கூறினான்.

“லவ்லேட் பகுதியில் பங்களாவா? ஓனர் பேரு?”

“ஐராவதம்”

குமாரின் முகம் மாறியது.

“அந்தப் பெரிய மனுஷர் இந்த ஷக் குத் துணுஞ்சிட்டாரா?”

“என்ன சொல்றே குமார்?”

“அவரே மகளை வாழாவெட்டியா வீட்டில உக்காத்தி வச்சிருக்காரு இந்த லட்சணத்தில ஹனிமூன் தம்பதிக்கு வசதி செய்து குடுத்திருக்காரு”

தூக்கி வாரிப் போட்டது சுரேஷுக்கும் சித்ராவுக்கும். குமாரிடம் சுரேஷ் மேலும் விவரம் கேட்க முனைவதற்குள், “குமார் இங்கேயா இருக்கிங்க! உங்களை எங்கெல்லாம் தேடிக்கிட்டிருக்கேன் தெரியுமா!” ஜீன்ஸும் டிசேட்டும் அணிந்த நவநாகரிக யுவதி, உரிமையுடன் அவனது கையைப் பற்றிக் கொண்டு விட்டாள்

“சாரி கலா! என் காலேஜ் ஃபிரண்டைப் பார்த்ததும் பேசாம போக மனசு வரலே” என்று கூறியபடி பரபரப்புடன் எழுந்தான் குமார்

“சுரேஷ் ஏதேதோ சொல்லி உங்கரெண்டு போர் மனசையும் குழப்பிட்டேனா? ஆனா எதுவும் தெரிஞ்சதாகவே நீங்க காட்டிக்க வேண்டாம் ஜாலியா ஹனிமூன் கொண்டாடிட்டு ஊருக்குப் புறப்பட்டுப் போங்க” என்று கூறி விட்டு அந்த யுவதியை அணைத்த வாறு அகன்றான்.

“உங்க பிரண்ட் அந்தக் கலாவை நமக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்காமலே போய்விட்டாரே!” என்றாள் சித்ரா.

“பாவம்! கல்யாணிக்கும் அவங்கம்மாவுக்கும் மனசில் எவ்வளவு தவிப்பு இருக்கும் நம்ம சந்தோஷத்தைக்கெடுக்கக் கூடாதுன்னு எல்லாத்தையும் மனசுக்குள்ளேயே அமுக்கி வச்சுக்கிட்டு சிரிச்சப் பேசிக்கிட்டிருக்காங்க.

உண்மை தெரிஞ்சதுக்கப்பறமும் நாம தொடர்ந்து அந்த வீட்டில இருக்கிறது சரியா?”

“அதைப் பத்திதான் நானும் இப்போ குழப்பிக்கிட்டிருக்கேன்” என்றான் சுரேஷ்

பஸ்ஸைப் பிடித்து அவர்கள் திரும்பியபோது ஐராவதம் ஏற்கெனவே வெளியூரிலிருந்து திரும்பிவிட்டிருந்தார் மலர்ந்த முகத்துடன் அவர்களை எதிர் கொண்டார்

நீங்க வந்தசமயதில நான் ஊர்ல இல்லாம போயிட்டேன். இங்கே எல்லா சௌகரியமா இருக்கா? என்ன குறை இருந்தாலும் தயங்காம சொல்லுங்க” என்றார்

என்ன சொல்வதென்றே சுரேஷுக்குப் புரியவில்லை நாங்க இங்கே ரொம்ப சந்தோஷமாதான் இருக்கோம்” என்றார்.

“அவ்வளவுதான் எங்களுக்கு வேண்டியது” என்றார் ஐராவதம்.

மாடி அறைக்குச் சென்றதும் சுரேஷ் சித்ராவிடம் கூறினான்: “இவங்களோட பெருந்தன்மையை இனிமேலும் தாங்கிக்க முடியாது சித்ரா. ஏதாவதுசாக்கு சொல்லிவிட்டு சீக்கிரமே இங்கே ருந்து புறப்பட ஏற்பாடு பண்ணணும்”

“ஆமாம். இல்லேன்னா நம்ம மனமே குத்தம் சாட்டிக்கிட்டிருக்கும்” என்றாள் சித்ரா.

மறுநாள் காலையில் சிற்றுண்டியும் காப்பியும் அருந்திய பிறகு சுரேஷிடம், “நான்போய் அந்தக் கல்யாணிகிட்டே நாம ஊருக்குப் புறப்படறோம்னு சொல்லிவிட்டு வந்துட்டேன் ஏதோ என்னுடைய ஆறுதலையும் அந்தப் பொண்ணுக்குச் சொல்றேங்க” என்று கூறிவிட்டுச் சென்றாள் சித்ரா

சுரேஷ் மாடி அறைக்குச் சென்று சாமான்களை ‘பாக்’ செய்துவிட்டு, கையில் அகப்பட்ட பழைய புத்தகங்களைப் புரட்டிக் கொண்டிருந்தபோது கித்ரா பரபரப்புடன் மாடிக்கு வந்தாள். அவளது கையில் போட்டோ ஆல்பம் ஒன்று இருந்தது

“கல்யாணிகிட்டே பேசிக் கிட்டிருந்தபோது அவரும் அவளோட திருமண போட்டோ ஆல்பம் இருந்ததைப் பார்த்தேன் அவளோடு அனுமதியோடு ஆல்பத்தை வாங்கிப் புரட்டிப் பார்த்தேன் மாப்பிள்ளை யானுன்னு தெரிஞ்சதும் எனக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டுதுங்க... இந்தாங்க ஆல்பம் நீங்களே பார்த்துக்குங்க மாப்பிள்ளையை!” என்றவாறே அந்த ஆல்பத்தை நீட்டினாள் சித்ரா.

பார்த்தான் சுரேஷ். மாப்பிள்ளையாக அமர்ந்திருந்தவன் வேறு யாருமில்லை. ஊட்டி ஏரிக் கரை ரெஸ்டாரண்டில் சந்தித்த நண்பன் குமாரேதான்!

“என்ன அக்கிரமம்! கட்டிய மனைவியை வாழாவெட்டியாக்கி, பிறந்த வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு யாரோ ஒருத்தியோடு ஊர் சுத்திக்கிட்டிருக்கானே பாவி! இதை இப்படியே விடக்கூடாது! குமாரோட கோணல் மனசை நிரிர்ந்தி அவனைக் கல்யாணிகிட்ட கொண்டு வந்து சேத்தாத்தான் என் மனசு ஆறும்!”

“நம்ம ஹனிமூனுக்கும் அப்பத்தான் அத்தம் ஏற்படும்!” என்றாள் சித்ரா.

“ஆமாம் இப்பவே அந்தப் பயலத்தேடிப் பிடிச்சு அவனோட போராடப்போறேன்” என்று கூறிய சுரேஷ் உத்தேசம் நிறைந்த உறுதியுடன் மேலிரைந்து சென்றான்.

நவ நாகரீக

‘ஜவளி’ வகைகளுக்கு

மலையகத்தில் நீங்கள் நாட வேண்டிய

ஒரே இடம்:

கிப் டெக்ஸ்

இல. 1, மொடல் மார்கட்,
நுவர எலியா.

யாரும் எழுதலாம்

அறிமுகம் தேவையில்லை. எழுத்தார்வம் உள்ளவர்கள் தங்கள்
படைப்புக்களை அனுப்பினால் தரமானவைகளை தேர்ந்தெ
டுத்து பிரசுரிப்போம்.

* நண்பர்கள் தேவையா?

* கடிதமும் பதிலும்,

* கேள்வி பதில் போன்றவற்றில் கலந்துக்கொள்ள
விரும்புவோர் இக்கூப்பனை வெட்டி இணைத்து அனுப்பிவைக்கவும்.

குருதி மலர்

32, சூரியகாந்தி

இராகலை

மொட்டாக இருந்து
வளர்ந்து - மலர்ந்து - செடியில்
மணம் வீசி
எங்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கின்றீர்கள்
நீங்கள் மாலையாக
எங்கள் கழுத்தில்
விழுகின்ற போதுதான்
நாங்கள் கௌரவித்து
பாராட்டப் படுகிறோம்
ஓ நீங்கள்
உயர்ந்தவர்கள்
எத்தனை இனங்கள்
எத்தனை இதழ்கள்
எத்தனை வர்ணங்கள்
எண்ணில் அடங்காது.
மலர்களே
உங்களை வண்டுகள்
வட்டமிட்டு
கிட்டவந்து அமர்ந்து
கற்பை இழக்கச்செய்கின்றது
நீங்கள்
பார்த்து சிரிக்கிறீர்களா? அழுகிறீர்களா?
ஓ... மலர்களே
தெய்வத்தின் காலடியில்
புனிதமாகிறீர்கள்
தெய்வத்தின் கழுத்தில்
புனித மாலையாகுறீர்கள்
பிணங்களுக்கு நீங்கள்
பிரியாவிடை அளிக்கிறீர்கள்
ஆதி முதலு அந்தம்வரை
நீங்கள் செய்யும் தொண்டை
இவ்வுலகம் மறக்காது. முடிவில்
நீங்கள் வாடிய மலர்கள்

— கன்னியா செல்வராஜன்

நண்பர்கள் தேவையா ?

வி. எஸ். நவமணி

(ஆசிரியை)

R / தமிழ் வித்தியாலயம்

வேவெல் வத்த

இரத்தினபுரி

செல்வன் : உதயகுமார்

54, மெயின் வீதி

ஊருகலை

செல்வி : விஜயலெட்சுமி

42/1, வெளிமடை வீதி

பண்டாரவளை

கே. குமார வேலு

பீட்டு எஸ்டேட்

நுவரளியா

செல்வி : வசந்தா

C/o பாக்கியம்

வீரியகலை எஸ்டேட்

மெதமா நுவர

செல்வி : சிவமலர்

வேவெஸ்ஸ எஸ்டேட்

பதுளை

கே. குமார ரட்ணம்

பரப்புக் கால் வீதி

வியூகபுரம்

துணுக்காய்

மாங்குளம்

பாலன் டெயிலர்

கண்ணியா ரோட்

பாரதிபுரம்

திருகோணமலை

கே. மகேந்திரன்

'முருக அருள்'

பத்த மேனி

அச்சவேலி

க கஜேந்திரன்

காவிக்கோயில் வீதி

கோண்டாவில் - கிழக்கு

கோண்டாவில்

P. கணேஷன்

42, சீ - பீஜ் ரோட்

கொழும்பு - 11.

செல்வி : தேவிகா கந்தையா

25 - 4ம் குறுக்குத் தெரு

யாழ்ப்பாணம்

ஜீ பாலகிருஷ்ணன்

131, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு

கொழும்பு - 13

முஸ்லிம்களுக்கு மட்டும்

முஸ்லிம் மட்டுமே மெக்கா வின் எல்லையில் நுழைய அனுமதி உண்டு. சலூதி அரேபியாவில் முஸ்லிம்களுக்கு மட்டுமே இலவச மருத்துவமும் அளிக்கப்படுகிறது. மற்றவர்களுக்கு பணம் பெற்றுக் கொண்டு மருத்துவம் செய்கின்றனர்.

மன்னர் மன்னனின் மெக்கா பயண அனுபவ சரித்திரத்தில் இருந்து)

வைதேகி

வாசக நேயர்களுக்கு

"யாரும் எழுதலாம்" என்ற பகுதிக்கு வரும் படைப்புகளுக்கு சன்மானம் உண்டு, படைப்புகள் பிரசுரத்திற்கு ஏற்றதாக இருந்தால் அது பிரசுரமாகும் இதழையும் முன் கூட்டியே அறிவிப்போம். வளரும் படைப்பாளிகளை ஊக்குவிக்கவே இப்பணியில் 'குருதிமலர்' ஈடுபட்டு வருகிறது.

"குருதிமலர்" ஆண்டுக்கு ஒரு முறை "சூரியகாந்தி" என்ற தலைப்பில் "சிறுகதை" மலர் ஒன்றை ஆரம்பிக்க உள்ளது. இதில் மொத்தம் பத்து எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் உள்ளடங்கும். மறைந்து வாழும், எழுத்தாளர்களிடம் இருந்து படைப்புகள் வரவேண்டும் என்பது எமது அவா இதில் மூன்று கதைகளுக்கு பரிசில்கள் வழங்கப்படும். பரிசு விபரம் பின்னர் அறிவிக்கப்படும். மேலதிக விபரங்கட்கு முத்திரை ஒட்டிய தபா

லுரையுடன் "குருதிமலர்" முகவரியுடன் தொடர்புகொள்ளவும் கேள்வி - பதில் பகுதியில் சிறந்த கேள்விகளைக் கேட்கும் நேயர்களுக்கு மாதம் 30 - ரூபா பரிசு வழங்கப்படும். அதேபோல் நண்பர்கள் தேவையா? பகுதிக்கு "பாஸ்போர்ட்" அளவிலான புகைப்படத்துடன் தொழில் வயது பொழுது போக்குகளையும் எழுதி அனுப்பினால் படத்துடன் மாதம் ஒருவரை அறிமுகம் செய்து வைப்போம்.

சத்தர் விபரம்

தபாற் செலவுடன்

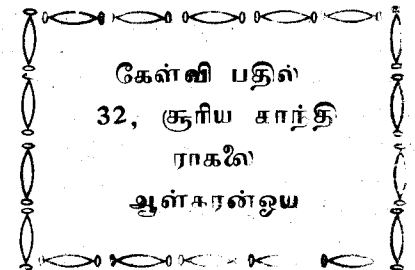
ஆண்டு ஒன்றுக்கு 37 20

ஆறு மாதத்திற்கு 18. 60

மூன்று மாதத்திற்கு 9. 30

இப்பகுதியை வெட்டி அஞ்சல் அட்டையில் ஒட்டி அனுப்பினால் மட்டுமே பிரசுரிக்கப்படும்

கேள்வி பதில்

32, சூரிய காந்தி

ராகலை

ஆள்கரன்ஜய

இப்பகுதியை வெட்டி அஞ்சல் அட்டையில் ஒட்டி அனுப்பவும்.

நண்பர்கள் தேவையா ?

32, சூரியகாந்தி

ராகலை

ஆள்கரன்ஜய

எ ம து க ரு த் து

மலையகத்தில் வாழும் தமிழ் மக்கள் எப்போதும் அகிம்சை வழியிலேயே தமது போராட்டங்களை நடாத்தி வந்தவர்கள். தமக்கென எதையும் இதுவரையில் தேடாது தேயிலைச் செடியுடனேயே ஒட்டி - உறங்கிக்கொண்டிருப்பவர்கள். இப்படி வாழ்க்கைப்போராட்டத்தை நடத்தும் இவர்களைச் சில நிர்வாக விசமிகள் அடித்து, உதைத்து, பல் வேறுபட்ட இன்னல்களுக்கு ஆளாக்கி விடுகின்றனர்.

ஒரு ரூபாய்க்கு 68 சதத்தை தேடித்தரும் இவர்களுக்கு நிர்வாகங்களும் - கூட்டுத்தாபனங்களும் அர்களுக்குத்தேவையான சலுகைகளை தர இன்னமும் மறுத்து வருகின்றன.

இன்றைய நவீன காலகட்டத்தில் கார் - பங்களா - தொலைக்காட்சி வீடியோ இப்படியான விநோத செயல்களுடன் வாழும் மனிதர்களுக்கிடையில் இவர்கள் இன்னமும் அந்தப்பழைய நாலடி இருட்டறைக்குள் முன்னைய மூக்காயாகவும் கருப்பையாவாகவும்தான் வாழ்கிறார்கள்.

வடக்கில் கிழக்கில் சில அசம்பாவிதங்கள் நடக்கும் போது இவர்கள் நாலடி இருட்டறையை விட்டுவிட்டு தேயிலைத் தூர்களை தேடவேண்டிய நிலைக்குத்தள்ளப்படுகிறார்கள். வடக்கு கிழக்கில் நடக்கும் சம்பவங்களை ஒரு காளிக்கோயில் திருவிழாவாக எடுத்துக் கொண்டால், அதற்கு பலியாகும் வெள்ளாடுகள் மலையகத் தமிழ் மக்களே என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. “மனிதன் யார் என்றாலும் மனிதனே” என்ன மதமாயிருந்தால் என்ன? எந்த இனமாயிருந்தால் என்ன நாம் அனைவரும் மனிதர்களே” உண்மையான குற்றவாளிகளை தேடிப்பிடிப்பது அரசின் கடமை.

★ தங்களின் வீடுகளிலும்,
 ★ வியாபார ஸ்தலங்களிலும்—
 தெய்வீகத்தன்மை நிலவி வர:—
 இன்றே வாங்கிப் பாவியுங்கள்:-

“தாமரை நூல்”

விளக்குத் திரிகள்.
 ஒரு மாத பாவனைக்குரிய
 பைக்கட்மன் விலை 3-50 மட்டுமே

நாடெங்கிலும் விநியோகாளர்கள் தேவை;
 தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி:-

சோதிட தத்துவ நூனி,

P. K. சாமி

33, தினச்சந்தை,

நுவர எலியா.

கதைகளில் வரும் பெயர்கள் சம்பவங்கள் யாவும் கற்பனையே. உங்கள்
 ஆக்கங்கள் யாவும், தபால் மூலமே அனுப்பவேண்டும். அவற்றை கருக்
 கவும். திருத்தவும், ஆசிரியருக்கே உரிமை உண்டு. 315, செட்டியார்
 தெரு, கொழும்பு ராணி அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடுபவர்:-

ஆசிரியர் : குரியகாந்தி, ஐட்சைக் கே, கருணாநிதி.

துணை ஆசிரியர் : மொழிவானன்.

முகவரி : கே. கருணாநிதி, இல. 32, குரியகாந்தி, இராகலை.